

Kvalitní voda dostupnost a jak ji získat

V minulých dílech našeho seriálu o vodě jsme uvedli něco o její kvalitě i o potenciálních rizicích s ní spojených. Řekli jsme si, jak se voda dělí a jaké jsou zákonné náležitosti. To je vše pěkné, jasné a zcela v pořádku. Složitější ovšem je kvalitní vodu, vhodnou pro dodržení pitného režimu, získat.

Jak všichni dobře víme, voda je základem života a v době vsudypřítomných hormonů a mikroplastů je opravdu kvalitní voda možná i malým zázrakem. Obzvláště to platí u vody, kterou užíváme vnitřně. K dispozici sice máme vodu, která teče z kohoutku, plné regály balených vod v supermarketech, pítka a další dostupné zdroje, každý z nás si ale musí odpovědět na otázku, zda právě ta jeho voda je vhodná k účelu, který potřebuje – ke koupání, k umývání, zalévání, pití.

VNĚJŠÍ A VNITŘNÍ POUŽITÍ

U vody, kterou používáme pouze zevně, můžeme být v otázce její kvality tolerantnější. Zde nás totiž ochraňuje kůže, což je skoro dokonalý orgán, který tělo brání před širokou škálou možných kontaminací či poškození.

Vnitřní prostředí organismu je ovšem citlivější, proto se zaměříme na vodu, kterou pijeme. Z předchozích dílů našeho seriálu o vodě i na základě vlastních poznatků a životních zkušeností si každý sám musí říct, zda mu stačí voda z kohoutku, voda z PET láhve či dešťovka nachytaná do sudu někde na horské chatě. Ti, kteří si uvědomují, že voda není jenom voda, začnou pátrat po vodě opravdu kvalit-

ní a čerstvé; ta v nejhorším případě zachovává alespoň svůj přirozený přírodní charakter a čerstvost (není upravovaná), v nejlépeším případě jde o exkluzivní kojenou vodu, která prošla staletími přírodní filtrace a z nebe spadla ještě v době před průmyslovou revolucí. Primárně hovoříme o vodě podzemní.

se proto, že stačí mít vlastní studnu, nejlépe v oblasti, která není kontaminovaná průmyslem či jinou lidskou činností. Ale tak jednoduché to není. Pokud splníme podmínku zdravého prostředí a voda ve studni se nalézá v čisté lokalitě, je nutné si uvědomit, že i když je studna na našem pozemku, voda v ní již naše není. Proč? Jednoduše

STUDNIČNÍ VODA

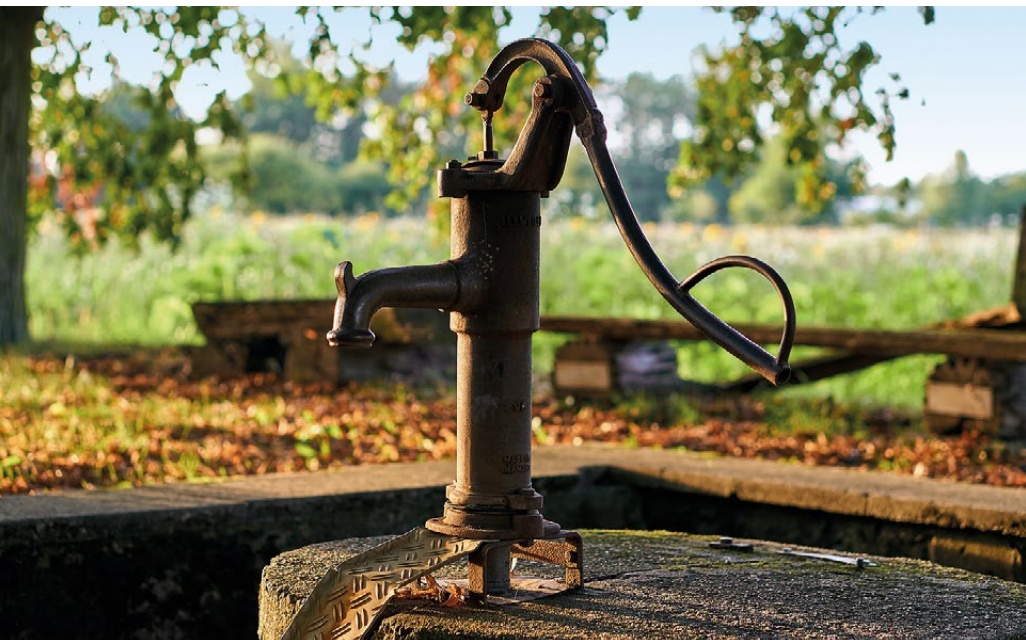
Nejdostupnější a stabilní zdroj kvalitní vody je přirozeně příroda sama. Zdálo by

proto, že voda je obecně považována za nerostné bohatství (nerostnou surovinu), a tak podobně jako když kopete uhlí či těžíte zlato, i voda patří do kategorie, kterou striktně hlídá stát. Jinak řečeno, chceme-li na vlastním pozemku čerpat vodu ze studny, podléháme vodnímu zákonu. Ten mimo jiné říká, že k odběru podzemní vody je nutné mít povolení příslušného vodohospodářského úřadu, tedy přeneseně povolení státu. Jakmile je po více či méně náročné administrativě získáme, čeká nás další a asi již příjemnější procedura: prověření kvality vody a vydatnosti zdroje.

Důležité parametry zdroje

Vydatnost zdroje je důležitý parametr k poznání, jaké množství vody je náš zdroj schopen dodat, abychom neporušili přirozený koloběh vody v podzemí. Zjišťuje se čerpacími zkouškami, které udávají, za jak dlouho se dokáže pramen obnovit, pokud ho zcela vyčerpáme. Na základě přísluš-

ných předpisů pak dostaneme povolení, jaký objem vody můžeme v příslušném čase využít.

Co do kvality je ovšem nejdůležitější rozbor vody. Ten primárně zjišťuje její mikrobiologické a chemické složení, doporučuje se však i analýza těkavých látek a léčiv. Pouhé stanovení pitnosti vody má jen pár základních kritérií a zaměřuje se především na mikrobiologickou nezávadnost vody – tedy na to, zda z ní dostaneme či nedostaneme třeba úplavici. Takový základní rozbor stojí podle konkrétní laboratoře do pěti tisíc korun. Pokud nám však záleží na opravdové kvalitě kapaliny, kterou máme pít každý den, a nechceme, aby se nám časem v těle nahromadily nežádoucí látky, je nutné nechat udělat rozbor důkladný, ideálně dle vyhlášky č. 274/2004 Sb.

Rozbory kojenecké vody již v základu obsahují i povinné měření těkavých látek, což v konečném důsledku garantuje kvalitu vody pro každodenní konzumaci. Cena takových analýz je však vyšší a hodně záleží na cenové politice nastavené laboratořemi, které je provádějí. U domácností se takové měření doporučuje provádět alespoň jednou ročně, pokud ale někdo vedle nás postaví novostavbu, je víceméně naší morální povinností si obratem prověřit, zda nám soused nekopl v základech do pramene spojeného s naší studnou. Doma bychom vždy měli mít k dispozici jednorázové přípravky na měření základních mikrobiologických hodnot vody a čas od času je využít k ověření čistoty toho, co pijeme.

JINÉ MOŽNOSTI

Pokud nedisponujeme studnou nebo nejsme ochotni podstupovat starosti spojené s jejím budováním a s kontrolou zdroje, nabízí se možnost vodu pořídit u některého z dodavatelů kvalitních pramenitých či kojeneckých pitných vod.

Jak jsme si v minulých pokračováních objasnili, kvalitní voda by měla být v ideálním případě balená ve skle bez styku s plastovými prvky. PET obaly jsou sice normou schválené k distribuci nápojů, i zde se však doporučuje obezřetnost, neboť téměř inertní sklo nelze jako přírodnímu jednoduše nahradit více či méně dokonalým průmyslovým výrobkem. Dalším problémem je už zmiňovaná čerstvost vody. Doba od naplnění přes distribuci a skladování až po doručení na váš stůl totiž často bývá nepřiměřená. A kvalitní voda si někdy až rok strávený v PETce opravdu nezaslouží, byť je vše v souladu s pravidly a příslušnou legislativou. Navíc parametry čerstvosti vody naši zákonodárci dosud nedefinovali.

Je samozřejmé, že nalézt se dá i voda kvalitní, nejlépe přímo z menších regionálních zdrojů. Velcí či nadnárodní dodavatelé sice musejí dodržet veškerá zákonná pravidla, nicméně i zde bohužel platí, že kvantita snižuje kvalitu.

Další „logickou“ možností je získávat vodu z vodovodního řádu. O vodovodních potrubích a kohoutkové vodě jsme si už řekli, proto si pouze připomeňme, že kvalita vody se výrazně mění v závislosti na lokalitě a délce vodovodního řádu. Kohoutková voda, splňující kritéria pramenitých a kojeneckých vod, má v horských či podhorských oblastech většinou dostačující kvalitu – samozřejmě pokud není vedena potrubím, jež pamatuje habsburské císařství. Jak ale víme, směrem po proudu řeky se do vody dostává znečištění z lidské činnosti (fosfáty z praní, léčiva z odpadních vod aj.), a tím pádem musí vodárny zavádět při úpravě vod radikálnější opatření. Voda takto upravená koluje ve vodovodech návazných lokalit a měst, a když se dostane až do našeho kohoutku, má za sebou cestu, kterou mnohdy vůbec nejsme schopni zmapovat. K „dočištění“ vody, o které toho moc nevíme, sice můžeme použít různé

typy filtrů – ale pozor! Protože se producenti předhánějí v líčení, jak a proč jsou zrovna jejich filtr či úprava vody ty nejlepší, i zde platí podobná opatrnost jako v situaci, kdy si kupujeme vodu v marketu a důkladně studujeme každé písmenko na etiketě. Nejlepší je ověřit si reklamní tvrzení z nějakého relevantního zdroje, například z odborné publikace.

Na závěr tohoto pokračování vše podtrhneme a sečteme: Nemáme-li studnu s kvalitní vodou a opravdu nám záleží na kvalitě, je dobré najít si dodavatele vody, jemuž primárně záleží na její kvalitě a čerstvosti, nikoli jen zisku. Jak ho poznáme, to už je věc jiná – možná podle toho, jak s námi komunikuje či jak prezentuje svou nabídku, možná podle toho, že mu na vodě opravdu záleží... Možná to nepoznáme, jen budeme věřit. To ale již nechám na čtenářích a držím palce, ať se jim povede vybrat si opravdovou kvalitu.

Lidem a vodě zdar!

(Dokončení příště) Ilustrační foto: archiv autora

Kontakt

Schaumannovka
Schaumannovka, H₂O z Jeseníků!
Schaumannův Dvůr, s. r. o.
793 23 Karlovice 231
E-mail: h2o@schaumannovka.cz
www.schaumannovka.cz

